

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 75/19
U Luxembourggu 18. lipnja 2019.

Presuda u predmetu C-591/17
Austrija/Njemačka

Njemačka vinjeta za osobna vozila koja se koriste savezним cestama protivna je pravu Unije

Ta je pristojba diskriminirajuća jer u praksi financijski opterećuje samo vlasnike i vozače čija su vozila registrirana u drugim državama članicama

Njemačka je, počevši od 2015., uspostavila pravni okvir za uvođenje pristojbe za korištenje savezним cestama, uključujući autoceste, za osobne automobile, nazvane „infrastrukturna pristojba”.

Tom pristojbom Njemačka sa sustava financiranja porezom namjerava djelomično prijeći na sustav financiranja koji se temelji na načelima „korisnik plaća” i „onečišćivač plaća”. Prihodi od te pristojbe u cijelosti su namijenjeni financiranju cestovne infrastrukture, dok se njezin iznos izračunava na temelju kapaciteta cilindra motora, vrste motora i emisijskog razreda vozila.

Svaki vlasnik vozila registriranog u Njemačkoj mora platiti pristojbu u obliku godišnje vinjete koja iznosi najviše 130 eura. Kada je riječ o vozilima registriranim u inozemstvu, vlasnik ili vozač vozila plaća pristojbu samo ako se koristi autocestama. U tom su pogledu na raspolaganju desetodnevna (od 2,50 do 25 eura), dvomjesečna (od 7 do 50 eura) i godišnja vinjeta (najviše 130 eura).

Istodobno, Njemačka je predvidjela da se, od početka prikupljanja infrastrukturne pristojbe, vlasnicima vozila registriranih u Njemačkoj priznaje oslobođenje od poreza na motorna vozila u iznosu najmanje jednakom pristojbi koju su morali platiti.

Austrija smatra da su zajedničko djelovanje infrastrukturne pristojbe i oslobođenja od poreza na motorna vozila registrirana u Njemačkoj te način oblikovanja i primjene navedene pristojbe protivni pravu Unije, osobito zabrani diskriminacije na temelju državljanstva.

Nakon što je zatražila mišljenje Komisije, koja se nije očitovala u propisanom roku, Austrija je protiv Njemačke Sudu podnijela tužbu zbog povrede obveze¹. U ovom postupku Austriju podupire Nizozemska, a Njemačku Danska.

U današnjoj je presudi Sud utvrdio da infrastrukturna pristojba, zajedno s oslobođenjem od poreza na motorna vozila u korist vlasnika vozila registriranih u Njemačkoj, čini neizravnu diskriminaciju na temelju državljanstva i povređuje načela slobodnog kretanja robe i slobodnog pružanja usluga.

Kada je riječ o zabrani diskriminacije na temelju državljanstva, Sud je utvrdio da oslobođenje od poreza na motorna vozila u korist vlasnika vozila registriranih u Njemačkoj dovodi do toga da im se u cijelosti nadoknađuje plaćena infrastrukturna pristojba, tako da financijski teret spomenute pristojbe u stvarnosti snose samo vlasnici i vozači vozila registriranih u drugim državama članicama.

¹ Vrlo rijetko države članice podnose tužbu zbog povrede obveze protiv drugih država članica. Predmetna je tužba sedma od ukupno osam takvih tužbi u povijesti Suda (kada je riječ o prvih šest tužbi, vidjeti priopćenje za medije [br. 131/12](#); postupak po osmoj tužbi je u tijeku: Slovenija/Hrvatska, [C-457/18](#)).

Točno je da države članice mogu mijenjati sustav financiranja svoje cestovne infrastrukture tako da sustav financiran porezom zamijene sustavom financiranja sredstvima svih korisnika, uključujući i vlasnike i vozače vozila registriranih u drugim državama članicama koji se koriste tom infrastrukturom, kako bi svi ti korisnici pravedno i proporcionalno doprinosili navedenom financiranju. Međutim, prilikom spomenutih izmjena mora se poštovati pravo Unije i osobito načelo nediskriminacije, što ovdje nije slučaj.

U ovom se predmetu ne može, među ostalim, prihvatiti tvrdnja Njemačke prema kojoj je oslobođenje od poreza na motorna vozila u korist vlasnika i vozača vozila registriranih u toj državi članici izraz prelaska na sustav financiranja cestovne infrastrukture sredstvima svih korisnika u skladu s načelima „korisnik plaća” i „onečišćivač plaća”.

Naime, budući da nije ponudila nikakvo pojašnjenje o širini kojom porezi doprinose financiranju savezne infrastrukture, Njemačka nije ničim dokazala da nadoknada koja se dodjeljuje vlasnicima vozila registriranih u toj državi članici – u obliku oslobođenja od poreza na motorna vozila u iznosu najmanje jednakom infrastrukturnoj pristojbi koju su morali platiti – ne prekoračuje navedeni doprinos i da je stoga prikladna.

Kada je, nadalje, riječ o vlasnicima vozila registriranih u Njemačkoj, infrastrukturna pristojba plaća se u godišnjem iznosu, bez mogućnosti odabira vinjete kraćeg trajanja ako ona više odgovara razini njihova korištenja spomenutim cestama. Navedeni elementi – uz oslobođenje od poreza na motorna vozila u iznosu najmanje jednakom onom koji je plaćen na ime te pristojbe – pokazuju da se prelazak na sustav financiranja utemeljen na načelima „korisnik plaća” i „onečišćivač plaća” odnosi isključivo na vlasnike i vozače vozila registriranih u drugim državama članicama, dok se načelo financiranja porezom nastavlja primjenjivati na vlasnike vozila registriranih u Njemačkoj.

Osim toga, Njemačka nije pokazala na koji bi se način utvrđena diskriminacija mogla opravdati razlozima povezanim sa zaštitom okoliša ili drugim razlozima.

Kada je riječ o slobodnom kretanju robe, Sud je utvrdio da sporne mjere mogu zapriječiti pristup robe iz drugih država članica njemačkom tržištu. Naime, infrastrukturna pristojba kojoj u stvarnosti podliježu samo vozila koja prevoze tu robu može povećati troškove prijevoza i, prema tome, cijenu navedenih proizvoda, utječući tako na njihovu konkurentnost.

Kada je riječ o slobodnom pružanju usluga, Sud je utvrdio da sporne mjere mogu zapriječiti pristup na njemačko tržište pružatelja i primatelja usluga iz drugih država članica. Naime, infrastrukturna pristojba može, zbog oslobođenja od poreza na motorna vozila, povećati troškove usluga tih pružatelja u Njemačkoj odnosno troškove koje za te primatelje usluga nastaju odlaskom u tu državu članicu kako bi se ondje koristili uslugom.

S druge strane, protivno onomu što je istaknula Austrija, Sud je ocijenio da način oblikovanja i primjene infrastrukturne pristojbe nije diskriminirajući. Riječ je o nasumičnim provjerama, eventualnoj zabrani nastavka putovanja predmetnim vozilom, naknadnom prikupljanju infrastrukturne pristojbe, eventualnom izricanju novčane kazne i polaganju jamstva.

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ako Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

Ako Komisija smatra da država članica nije postupila u skladu s presudom, može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati novčane sankcije. Međutim, u slučaju kad država nije Komisiji priopćila mjere kojima provodi direktivu, Sud može, na Komisijin prijedlog, nametnuti sankcije već u postupku koji dovodi do prve presude.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Hartmut Ost ☎ (+352) 4303 3255

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106